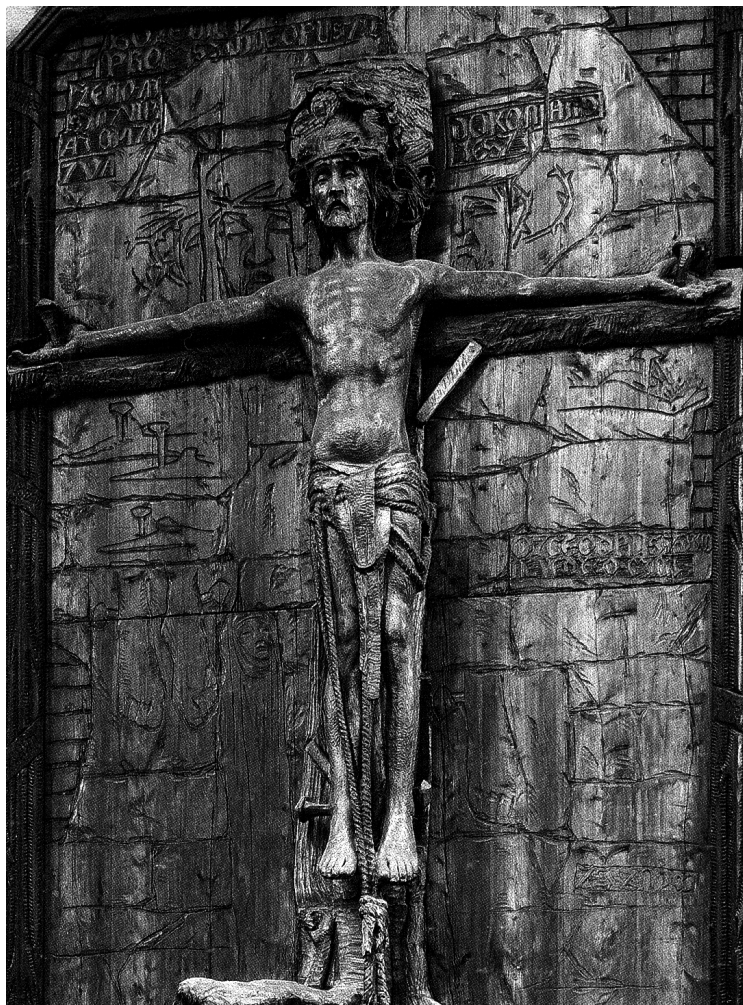

z Uhřetěvesi a z Říčan

VELÝKOLOCE

CO HLEDÁTE ŽIVĚHO S MŔTVÝM?
ΛΕΙΨΉ ΗΟ ΤΥΤΟ, ΑΛΕ ΨΣΤΑΛΉ ΞΕΣΤ-

LUKAS XXV-V-VΨ

Slovo úvodem

»Tu se vyplížil Lazar z chodby, smrtelně bledý, a jektal zuby. „Já – já teď nemohu, Marto,“ koktal, „já bych tak rád šel – snad až zítra –“

Martě se sevřelo hrdlo. „Jdi, jdi si lehnout, Lazare,“ dostala ze sebe. „Ty – nemůžeš jít!“

„Já bych šel,“ drkotal Lazar, „ale když myslíš, Martičko – Třeba zítra – Ale nenecháš mne doma samotného, vid’? Co bych si tu počal sám!“

Marta se zvedla. „Jen si jdi lehnout,“ řekla svým obvyklým drsným hlasem. „Já u tebe zůstanu.“

V tu chvíli vystoupila na dvorek Marie připravená na cestu. „Tak, Lazare, půjdeme?“

„Lazar nikam nesmí,“ odpověděla Marta suše. „Není mu dobře.“

„Jdu tedy sama,“ vydechla Marie. „Vidět zázrak.“

Z očí Lazarových pomalu stékaly slzy. „Já bych šel tak rád s sebou, Marto, kdybych já se tak nebál... ještě jednou umřít!“

Karel Čapek: Lazar (v Knize Apokryfů)

Lazar se rozhodl jít na pomoc tomu, kdo mu dal život a kterého zatkli v Jeruzalémě. Marie nadšeně souhlasila, že půjde s ním. Miluji tento (a mnoho jiných) textů Karla Čapka. Jejich hlubokou lidskost.

Bližíme se k Velikonocům. Promyšlíme, co to vlastně znamená Ježíšův kříž a vzkříšení. Co znamenají pro nás. Co pro nás znamená nabídka života, kterou ve velikonočních událostech dostáváme. Příběh vzkříšení Lazara je snad nejzřetelnějším ujištěním, že Ježíš z Nazareta, ten, kterého poslal Bůh na tento svět, aby nabídl lidem život, jej skutečně nabídnout může a nabízí. Naděje pro všechny, kdo po životě touží.

Ale – co tento nový život znamená? Karel Čapek si geniálně pohráł s představou zkušenosti smrti a jejího vlivu na život. Pro mě právě až tento Lazar potřebuje vzkříšení. Dar života. Protože se bojí žít. Pro mě Kristovo vzkříšení, nabídka života, znamená vítězství nad strachem, odvalu k životu. Přiznám se, že ne k velkým náboženským činům – tento pokus si vyzkoušel učedník Šimon Petr a nějak to moc nevyšlo. Mě by stačilo, kdyby Lazar vstal a nasypal slepicím. Já vyznávám, že Kristův kříž je pro mě přemožením ne-života, neschopnosti žít, a naopak vzkříšení je dar odvahy k životu. Uprostřed všech tlaků a zmatků a selhání a bolesti kolem nás. Na připomenutí této naděje se těším, tuto naději bych s vámi rád sdílel.

Jirka Ort

Program velikonočních bohoslužeb

Přijměte srdečné pozvání ke společnému sdílení zvěsti evangelia o úžasné Boží Lásce při bohoslužbách letošních velikonočních svátků. Těšíme se na setkání!

13.4.2017 <i>Zelený čtvrtek</i>	18.30	Bohoslužby třicátníků s večeří Páně	Husovo nám. 378/40, Uhřetěves
14.4.2017 <i>Velký pátek</i>	9.00	Bohoslužby s vysluhováním večeře Páně	Husovo nám. 378/40, Uhřetěves
16.4.2017 <i>Boží hod</i>	9.00	Bohoslužby s vysluhováním večeře Páně	Husovo nám. 378/40, Uhřetěves
26.12.2016 <i>Velikonoční pondělí</i>	11.00	Bohoslužby s vysluhováním večeře Páně	Dům s pečovatelskou službou Senior, Komenského náměstí 1850, Říčany

Velikonoční výlet

Milé sestry, milí bratři,

Stejně jako minulý rok, i letos vás srdečně zveme na společný výlet do okolí Říčan na Velikonoční pondělí 17.4. Vyrážíme bezprostředně po skončení bohoslužeb od DPS Senior (Komenského náměstí 1850, Říčany) ve 12:00.

S sebou si můžete vzít dopolední

výslužku a doplnit ji něčím vhodným k opékání na ohni.

Čeká nás pohodová procházka po slušných cestách, vhodná i pro dětský kočárek.

Těšíme se na společné putování, rozhovory, zpívání a sdílení.

Šulákovi

Noc kostelů - 9. června 2017

Srdečně vás všechny i tento rok zveme na Noc kostelů. Připravili jsme program jak pro děti, tak pro dospělé. Doufáme, že si každý najde něco, co se mu bude líbit

a především – že to bude setkání, při kterém nám bude spolu dobře.

Za všechny organizátory Jiří Ort.

17.00-17.45	Maňáskové divadlo pro nejmenší
18.30-19.30	Pěvecký sbor Hafotet
20.00-21.00	Jan Ort: Romové - přístupy k jinakosti a možnosti emancipace
21.30-22.15	Pěvecký sbor Husovy kaple
22.30-23.00	Zpívání ze zpěvníku Svítá

Přestavba kruchty

Již v minulém roce staršovstvo sboru navrhlo a sborové shromáždění odsouhlasilo další část rekonstrukce našeho kostela. Tentokrát šlo o projekt rekonstrukce kruchty, která je vlastně naším jediným prostorem pro setkávání. Hlavním důvodem byl radostný fakt, že se náš sbor rozšířil o mnohé mladé rodiny a je tu velký potenciál, že se počet těchto rodin ještě rozšíří. Kruchta, která byla vybudována před 30 lety, tak již nevyhovovala pro aktivity, které v ní probíhaly a jak doufáme, probíhat budou.

Proto jsme se rozhodli pro rekonstrukci zásadní – zateplené podhledy, nové elektrické rozvody i osvětlení, nová podlaha, rozšířený prostor pro děti s kobercem, nové židle, skříně, kuchyňka. Pokusili jsme se získat peníze z církevního grantu, ale náš projekt nezískal

důvěru. Peníze jsme získali ve značně omezené míře z mikrograntu, který jsme podali na vybavení pro děti – ať už skřínky nebo dětský nábytek či věci pro práci s dětmi – knihy do knihovničky, rozšíření o další loutky, Orffovy nástroje, vybavení pro práci s pedagogikou Franze Ketta. Tuto metodu používáme pravidelně na sborových dovolených při dětských pobožnostech.

Do přestavby jsme se pustili s velkou důvěrou v obětavost členů sboru. Nyní vím, že mohu za celé staršovstvo poděkovat za to, že důvěra byla a je oprávněná. Chci poděkovat také všem, kdo se účastnili brigád, jednání s firmami a podobně. Moc děkuji a těším se na setkávání nejen na krásně zrekonstruované kruchtě!

Jiří Ort

Aby nebylo zapomenuto...

proto píši tuto vzpomínku na lidský a statečný přístup našeho pana faráře Jiřího Petříka k pronásledovaným lidem. Když nacisté za 2. světové války nechali zavřít všechny synagogy, tedy i místní v Uhříněvsi z roku 1848, mnozí židovští občané navštěvovali naši kapli, ale i zdejší děkanský chrám Všech svatých.

Vzpomínám si, jak se vždy posadili k západní stěně na postranní lavici. Konkrétně mohu jmenovat rodinu Dubských, vlastnili v Jezerech továrnu na mýdla EVONA. Každou neděli přišla celá rodina. Lavice je tam dodnes, rodina Dubských ne. Do transportu Bg 12 dne 12. září 1942 musela celá rodina. Otec Jaroslav (40 let), matka Magdalena (31), synové Jan (7) a Tomáš (5). Před Vánoce 15. 12. 1943 pak museli - opět celá rodina - společně do plynu v Osvětimi.

Také k nám přijížděli sourozenci Irena a Alois Příbylovi z Říčan. Ti přežili. Irena se hned po válce 3. listopadu 1945 provdala za amerického vojáka do Louisiany. Oddával je v Plzni v Korandově sboru

naš pan farář J. Petřík. Její bratr, zvaný Lola, odjel do Izraele, odkud zaslal panu faráři pohled s pozdravem a vzpomínkou.

Vloni mi přivezli Joseph a Avery Rezkovi jako souvenír z Izraele ručně vyřezávanou dřevěnou holubičku s mírovou snítkou a nápisem Jeruzalém. Otec J. Rezka Bedřich se narodil v Uhříněvsi, rodina žila v Kanadě a v současnosti pobývají s celou rodinou v Haifě.

Od roku 2000 spolupracuje Uhříněves s komunitou ve Finchley Reform Synagogue v Londýně. Navrhují připomenout letošní jubileum 75 let od transportu Bg 12 opět pietní vzpomínkou s tím, že přijedou do Čech navštívit pro ně památná místa, včetně naší kaple.

Uvažuji proto o tomto návrhu. Pověsit onen malý souvenír nad lavici, kde Židé sedávali, doplnit vysvětlením a označením, proč se mírová holubička nachází právě tam - proto,
ABY NEBYLO ZAPOMENUTO.

Libuše Votavová

"Ukřižovaný" Františka Bílka

V letošním roce si dovolím ve Sborovém dopisu ve stručnosti připomenout několik děl solitéra českého duchovního umění, vztahujících se vždy k aktuálnímu období liturgického roku. Začneme jeho nejvýznamnějším dílem.

Sochaře Františka Bílka (1872 - 1941) nelze (podobně jako například básníka Otokara Březinu) snadno zařadit do dobové škatulky. Skutečně, Bílek se zcela vymyká všemu, co vznikalo ve výtvarném umění přelomu 19. a 20. století a býval proto často nepochopen. Již jeho první dvě velká raná díla - *Orba je naší viny trest* a *Golgata* - vytvořená během studijního pobytu v Paříži v letech 1891-92 se po návratu setkala mezi českou uměleckou honorací s opovržením a výsměchem. Bylo nepochopitelné, že by dvacetiletý umělec byl schopen tak hlubokého duchovního projevu.

O završení tématu Božího utrpení v člověku velkým zobrazením ukřižovaného Krista Bílek dlouho snil a třebaže se cítil nehoden - Krista lze jen následovat, výtvarné zpodobnění považoval za rouhání - připravoval se naň vlastně mnoha drobnějšími pracemi. S pomocí přítele Julia Zeyera, který jej k dílu povzbuzoval ("Před Vaším Kristem opravdu lze pokleknouti a zvolat: Můj sladký Ježíši!"), získal na vytvoření krucifixu stipendium od Josefa Hlávky. Aby mohl na díle

pracovat, musel Bílek vlastními silami postavit v Chýnově dům s velkou dílnou - celá monumentální dřevorezba má totiž rozměry 7 x 2,5 metru (!)

Bílkův *Ukřižovaný* (1896-99) byl svým pojetím zcela nový. Na přímém a rovném stromě života ční Bůh - člověk! Tělo Kristovo na něm neklesá, jako na obvyklých křížích, v malátné, zedrané, bezmocné agónii smrti, není děsivým cárem masa a kostí, zachyceným před pádem hrůzyplnými hřeby - překonává zákon hmoty a přitažlivosti zemské. Symboly utrpení Bílek zdůraznil na zadní desce, nikoli na těle, které jako by stoupalo vzhůru. Ruce Kristovy jsou rozevřeny v náruč plnou lásky. Pozorovatel tak přirozeně přechází od skutečného děle ukřižování k jeho symbolickému, vykupitelskému smyslu, obsahu a významu. Kristova tvář pak spojuje obě Ježíšovy podstaty - Trpitel i vítěz, Člověk-Bůh.

Osud tohoto jedinečného díla je pro Bílkovo přijetí v české společnosti charakteristický: ačkoli je umístěn v severní lodi Svatovítské katedrály, nebyl tento oltář jako jediný vysvěcen, neboť prý "nepodněcuje k pravé zbožnosti" a Bílkova signatura z něj byla později dokonce obroušena.

Miroslav Šulák

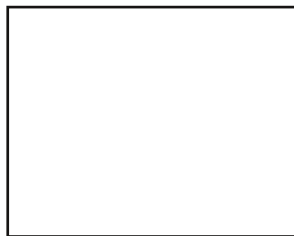
KDYŽ Z LÁSKY TVĚ vyšlehnou světelné proudy tvé vůle,
slavné a těžké jak tisíců životů život,
a z prostoru vyrůstá prostor, sršící světy,
ty věky budoucích smrtí
provanou zachvěním Myšlenku tvou.

A bolest tvá tvůrčí až k posledním končinám vesmíru zalká,
nesmírná, rozlitá tisíciletími,
bořící němými zápasy sluncí,
jež metají z propastí ran svých, kvasících ohněm,
a gigantských tepen oblouky plamenných vln
do výše tisíců mil
a pohnutými atmosférami třesou všemi světy tvých duší.
A nad jejich hloubkami zdvižené oblaky tmy
jak rozhrabaná hnízda ohnivých hadů
zasyčí svými světly
a hněvem strnulých zraků
vždy otevřených.

Neboť i ty, Věčný a třikráte svatý,
v propastech svého nitra,
kde tisíců vesmírů mrtvých a budoucích dřímá,
chováš svůj sen
a k němu se blížíš úzkostí lásky
tajemstvím věků.

A my všichni, nesmrtelní tvou vůlí,
bolestí svojí
tvé bolesti sdílíme slávu!
A naše radost, dar příliš těžký,
jenž z dětských rukou nám dosud bezvládně padá,
je slabostí naší
zesláblý odraz
vítězství tvých!

Otokar Březina: Větry od pólů

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

mobil: 607 886 447

<http://uhrineves.evangelnet.cz/>

redakční e-mail: mirasul@seznam.cz